

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 19.000
	Letna inozemstvo	Lir. 30.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	28
	Poštno čekovni račun: št. 24/12410	

Leto XXXIV. - Štev. 43 (1727)

Gorica - četrtek, 11. novembra 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Priče vere v šoli Vihar Wojtyła je razgibal Španijo

Vatikanska Kongregacija za katoliški nauk je 15. oktobra objavila 44 strani obsegajočo listino z naslovom »Katoliški laiki - priče vere v šoli«. V listini je zapisano, da mora učitelj, ki je katoličan, živeti svoj poklic kot poklicanost na osnovi trdne in nenehne izobrazbe. Zavedati se mora, da učencem ne posreduje le znanja, temveč kot vzgojitelj pripravlja njihovo včlenjenje v družbo. Pripravljati jih mora tako, da bodo odgovorne družbene naloge sprejemali v skladu z načeli evangelija in prispevali k izboljševanju in utrjevanju družbenih struktur. Zato jim mora vcepjati zavest svobode, ki vključuje spoštovanje do drugih, odgovornost, sposobnost konstruktivne kritike, solidarnost, smisel za pravičnost in pripravljenost drugim priškolčiti na pomoč, kadar bo potrebno.

POSŁANSTVO KATOLISKEGA VZGOJITELJA

Kot posredovalec kulture v organični in kritično prebudni družbi mora katoliški vzgojitelj skrbeti za uresničenje dialoga med kulturo in vero, kajti ti dve področji sta med seboj najgloblje povezani. V tem od sekularizacije in nevere zaznamovanem svetu mora premagovati porabniško-kritično miselnost in zavest svojih učencev usmerjati tudi k nadzemskim vrednotam.

Katoliški vzgojitelji so dolžni vzgajati celostno in dajati odgovore o Kristusovem odrešenjskem poslanstvu, smislu življenja, svetovnonazorski usmerjenosti itd. Če hoče učitelj odgovorjati na ta zapletena vprašanja, mora biti sam globoko veren. Spoštovati mora vest šolarjev.

Krščanski vidik bivanja mora vedno predstavljati kot »ponudbo«, nikdar pa ne kot »prisilo«. Tudi na katoliških šolah je treba spoštovati prepričanje nekatoliških učencev.

ODGOVORNO DELO

Tajnik vatikanske Kongregacije za katoliški nauk nadškof Antonio Javierre Ortas je na tiskovni konferenci ob objavi listine dejal, da moramo kristjani v pluralistični družbi obvarovati svojo istovetnost. Obžaloval je, da je Cerkev dokaj pozno začela pritegovati laike v evangelizacijo.

Poudaril je, da igra katoliška vera na področju vzgoje pomembno vlogo, in to celo tam, kjer ni verskega pouka, vendar ta spada v učni načrt. Delo vernih učiteljev je zelo odgovorno in mora biti »narrativno na celostno vzgojo človeka«. Zlasti pa je postalo pomembno v zadnjem času, ko je zaradi pomanjkanja duhovnih poklicev vedno manj učiteljev duhovnikov ali redovnic in vedno več laikov.

Podtajnik Kongregacije msgr. Francesco Marchisano pa je na tiskovni konferenci povedal, da katoliške šole obiskuje od deset do petnajst odstotkov vseh šoloobveznih otrok in mladine. Po vsem svetu je kar 120.000 katoliških šol, katere obiskuje 45 milijonov učencev. Poleg tega pa je še

400 katoliških univerz in 127 inštitutov.

Pri vseh teh šolah je v sedanjem razvoju treba predvideti vedno večji prirast učiteljev laikov. Umik duhovnikov in redovnic zaradi pomanjkanja duhovnih poklicev ali drugih pastoralnih nalog pa pomeni precejšnje »obubožanje« za te šole, kajti mnogi so bili pogumni in prepričljivi oznanjevalci Kristusove blagovesti.

VELIK POMEN VERNIH UČITELJEV V NEKATOLISKIH ŠOLAH

V nekatoliških šolah je navzočnost katoliških učiteljev pogosto edina možnost za oznanjevanje Kristusovega nauka. Na teh šolah morajo biti katoliški učitelji po svoji poklicni usposobljenosti, zavemanju za pravico, resnico in svobodo, odprtosti, stalni poklicni pripravljenosti, naklonjenosti do šolarjev, bratski solidarnosti z njimi in npravo neoporečnem življenju »ogledalo, v katerem bodo vsi spoznali podobo človeka, oblikovanega po evangeliju«.

Kjer je Cerkev preganjana, morajo tudi verni učitelji pogosto skrivati svoje prepričanje. Četudi molče, toda toliko izrazi teje živijo po evangeljskih načelih, je že sama njihova navzočnost dejavno oznanjevanje Kristusove blagovesti in odgovor ateistični vzgoji, je zapisano v listini. Za mnoge mlade so ti učitelji edini način, da po njih in njihovem zglednem krščanskem življenju pridejo v stik s Cerkvijo in Kristusom, ki sta v takšnih šolah pogosto prikazana popačeno in napadalno.

Listina v sklepnem delu posebej svetuje vernim učiteljem, naj skrbijo za stalno dodatno strokovno usposabljanje. Družbene skupnosti v posameznih državah pa se morajo zavzemati za to, da bodo v vzgojnem načrtu vedno upoštevana tudi krščanska načela.

Množični grobovi v Argentini

Ob odkritju množičnih grobov okoli Vel. Buenos Airesa je argentinska škofovska konferenca objavila svojo protestno izjavo, ki jo je leta 1977 izročila vojaški vladi in v kateri je rečeno, da je »ugrabitve neke osebe in njeno prikrivanje nedopustno«. Protest pa tedaj ni bil objavljen. Ker je med izginulimi v času državljanske vojne tudi nekaj 300 italo argentincev, je italijanska vlada nastopila z zahtevo po razčiščenju zadeve pri argentinski vladi, ministrski predsednik Spadolini pa je v New Yorku, ko se je na sedežu OZN srečal z generalnim sekretarjem Pérez de Cuellarjem, predlagal, naj bi se tudi generalni tajnik zavzel za razkritje storilcev in krivcev množičnih pokolov. Mi bi s svoje strani dodali: za vsak pokol bi morali združeni narodi pokazati tako zavzetost kot za argentinski primer, kar pa se žal iz raznih oportunističnih ozir ne dogaja, zlasti ko gre za pokole v socialističnih državah.

Tako je socialistično usmerjeni dnevnik v Madridu »Diario 16« označil papežovo navzočnost v Španiji. O njegovi dejavnosti v španski prestolnici poročamo na drugem mestu. V tem članku se bomo omejili na potovanja po Španiji, ki jih je opravil po postanku v Madridu.

PRI MATERI BOŽJI V GUADALUPE

Jugozahodno od Madrida se razprostira prostrana Estremadura. Poleti jo žge pekoče sonce, pozimi jo bičajo ledeni vetrovi. V njej živi že stoletja delavno ljudstvo, ki mu je izobilje tuje. Premnogi si iščejo zaposlitve v tujini.

Srce te pokrajine je božjepotni kraj Guadalupe s svojo črno Marijo. Sv. oče bi bil nezvest samemu sebi, če te božje poti ne bi obiskal. In bi bil tudi nezvest socialnemu nauku Cerkve, če ne bi opozoril na problem zaposlitve, na gospodarsko krizo in na delavce, ki jih iz tujine pošiljajo domov. »Kapital mora služiti delavcu, ne pa delavec kapitalu,« je odločno pribil.

V NEKDANJI PRESTOLNICI ŠPANSKIH KRALJEV

Iz Guadalupe je Janez Pavel II. poletel v Toledo, kjer si je izbral industrijsko cono Algodor, 7 km proč od mesta za srečanje z ljudmi, kar ponosnim prebivalcem mesta ni bilo preveč všeč. Tu je govoril o poslanstvu laikov, da se udeležujejo tudi na socialnem področju, o družini, ki naj bo izživ potrošniški uživanjaželjnosti in brezbožnemu materializmu. Tudi na političnem polju naj bo kristjan delaven. Ni nujno, da se drži ene same stranke, pač pa je nujno, da pomaga pri oblikovanju družbe, ki bo spoštovala človekove pravice. Kristjan naj se poveže pri apostolatu v organizacije, da tako dá teže krščanski pristnosti v raznih družbenih okoljih, a pri tem naj bo povezan s pastirji Cerkve in ljubeči in odgovorni pokorščini.

Že v Guadalupe je papež zvedel za umor poveljnika oklepne divizije »Brunete« v Madridu generala Victorja Lago Román, ki sta ga izvedla dva pripadnika baskovske teroristične organizacije ETA. Ta vest je sv. očeta zelo pretresla. Na koncu svojega govora v Toledu je spontano pozval navzoče, naj molijo za zadnje žrtev in za vse žrtve terorizma v Španiji: »Gospod naj reši Španijo tega težkega problema, vsi pa naj doumejo, da nasilje ni nikaka pot za reševanje problemov, poleg tega pa je vedno protikrščansko.«

Svoje romanje po Stari Kastilji je sv. oče zaključil v starodavnem mestu Segovia severozahodno od Madrida, ki je obstajalo že v času Rimljanov in v katerem je pokopan veliki cerkveni učitelj in duhovni voditelj sv. Terezije iz Avile sv. Janez od Kriza. Na njegovem grobu je sv. oče izkazal spoštovanje možu, ki je skupaj s sv. Terezijo pustil globoke sledove duhovnosti v španski Cerkvji.

V ANDALUZIJU

Andaluzija je dežela veselih ljudi, a zelo ubožna. Velik del prebivalstva se preživlja s poljedelstvom, ki ga pa oblast premalo podpira. Zato je kmetijstvo po besedah sv. očeta »pepelka gospodarskega razvoja v Španiji«. Naravno je bilo zato, da je papež v prestolnici Andaluzije v Sevilji svoje besede posvetil predvsem kmečkemu problemu. Oblasti naj napravijo poljedelstvo bolj donosno, ga osvobodijo brezposelnosti in izseljevanja ter zemljo oskrbijo s primerno industrijo. Tudi kmečki človek naj bi dobil občutek, da je njegovo delo enakovredno tovarniškemu.

V Sevilji je sv. oče tudi opravil obred beatifikacije. Za blaženo je razglasil Angelo de la Cruz, ustanoviteljico Hčera križa, ki je v Sevilji in okolici skrbelo za najbolj revne. Španska mati Terezija bi ji danes rekli. Njen ugled je bil tako velik in njegovo žrtvovanje za reveže tako cenjeno, da so socialisti, ko so bili na vladi v mestu pred državljansko vojno, eno ulico po njej imenovali, njen samostan pa je v divjanju množic med revolucijo edini ostal nedotaknjen.

Popoldne je sv. oče obiskal slikovito mesto Granada na vznožju 3.200 m visoke Sierra Nevada. Doživljal je preteklost, ko so v njej vladali od leta 711 do 1492 arabski Mavri in iz nje napravili pravljico prestolnico. V Granadi je sv. oče zlasti govoril o vzgoji v veri. Veroučitelji naj bi bili v verskem znanju solidno formirani in vero naj bi v sebi tudi živeli. Za verski pouk je v Španiji, ki je katoliška dežela, poleg družine in župnije zelo pomembna tudi šola, bodisi zasebna kot državna. Ta pouk je treba nuditi ob spoštovanju vesti staršev in njihovih otrok.

V BASKOVSKI DEŽELI

V soboto 6. novembra se je sv. oče podal v deželo Baskov, ki doživlja burno dobo svoje večstoletne zgodovine, saj jo pretresajo politični atentati, povezani s socialnim nemirnim in iskanjem novih poti. Oblasti so podvezle izredne varnostne ukrepe, da ne bi prišlo do kakih terorističnih dejanj.

Sv. oče se je najprej ustavil v mestecu Loyola, kjer se je leta 1491 rodil Inigo (Ignacij) Loyola. Trideset let nato je v svojem rojstnem kraju, ko se je zdravil od rane, ki jo je prejel ob obleganju Pamplone, sklenil posvetiti se Bogu. Kasneje je ustanovil red Družbe Jezusove ali jezuitov, ki je danes s 27.000 člani daleč najmočnejši red Cerkve.

Sv. mašo je papež opravil v somaševanju s tremi baskovskimi škofi in vrhovnimi predstojniki vseh redov in kongregacij, ki imajo za svoje ustanovitelje Špance. Prvi del govora je ob proslavljanju sv. Ignacija posvetil prav njim ter jih spoznal, naj bodo zvesti svojem poklicu in smernicam svojih ustanoviteljev, kar je tako močno poudaril tudi zadnji koncil.

V drugem delu govora pa se je papež obrnil zlasti na baskovsko mladino. Potem ko je pohvalil baskovsko ljudstvo, da je bogato na človeških, kulturnih in krščanskih vrednotah, je povedal, da je prišel v to deželo zlasti »da doseže duhovno spravo«, saj to je poslanstvo Cerkve. »Vem,« je dejal, »da živite težke trenutke tako na družbenem kot verskem področju. Poznamo mi je velikodušna prizadevanja toliko mladih, ki vršijo čudovite stvari; žal pa se nekateri mladi dajo voditi tudi od materialističnih ideologij in nasilja. Njim bi rad z naklonjenostjo in odločnostjo ob enem povedal, jaz ki sem osebno okusil nasilje, naj se ne pustijo izkoriščati v svoji velikodušnosti in altruizmu. Nasilje ne gradi, žali Boga in tistega, ki je od njega prizadet. Se enkrat ponovim: krščanstvo razume in priznava pravičnost in plemenito borbo za pravičnost na vseh ravneh, a prepoveduje iskati rešitve, ki so operte na sovraštvo in smrt.« Svoj govor je končal v baskovskem jeziku »Pakea zuei«, mir z vami.

Iz Loyole je papež krenil v vasico Javier, kjer je obiskal grad, v katerem se je leta 1506 rodil sv. Frančišek Ksaverij, za sv. Pavlom največji misijonar vseh časov. Njegova zadnja želja je bila, da spreobrne Kitajsko. 3. decembra 1552 je osamljen umrl pred njenimi vrati. V Javierju je sv. oče izročil misijonski križ 50 novim španskim misijonarjem, ki letos odhajajo v misijone, slovesnost, ki se ponavlja vsako leto. Ob tej priložnosti je znova poudaril misijonarski značaj Cerkve ter se zahvalil španskemu ljudstvu, da ima v misijonskih deželah 23.000 duhovnikov in redovnic.

PRI MATERI BOŽJI PILARSKI

Pozno popoldne je papež prispel v Zaragoza, mesto ob Ebru, ki hrani spomenike še iz rimskih časov in je prestolnica dežele Aragon. Ponos tega mesta je bazilika Mater božje del Pilar, tj. na stebri. Prav tedaj je bil v mestu narodni marijanski kongres. Seveda je sv. oče obiskal zborovalce in jim govoril o pomenu Marijinega češčenja. Na stadionu Romareda pa ga je pozdravilo 50.000 otrok. Tudi nje je nagovoril njihovi starosti primerno. Na trgu pred baziliko je zvečer zmolil rožni venec, ki ga je prenašal vatikanski radio.

NA MONTSERRATU IN V BARCELONI

V nedeljo 7. novembra je zajelo kraje papeškega obiska izredno slabo vreme. Slavna Marijina božja pot na Montserratu, kjer je sv. Ignacij Loyola po svojem spreobrnjenju odložil pred Marijin kip svoj meč, je bila v temnih oblakih. Sv. oče je prišel v svetišče s precejšnjo zamudo in je mogel le delno uresničiti začrtani program.

Svoj govor je začel v katalonskem jeziku, ki je precej podoben furlanskemu. Dejal je, naj bo naše življenje v Marijinem stilu in nato navzoče, kakih 20.000 oseb pozval, naj gojijo sožitje in delajo za mir med narodi. »S te gore, resnične zelenice spokojnosti in miru želim pristni Gospodov mir vsemu človeštvu.« Na koncu je svoj katehetski govor povzel v katalonščini in še posebej domačemu ljudstvu priporočil slovo.

V Barcelono, glavno mesto Katalonije bi moral priti opoldne in tam zmoliti običajno nedeljsko angelsko češčenje. Pa je prišel šele ob 14. uri. Le težko se je namreč papeško vozilo prebilo z Montserratu do mesta, saj ga je v vsakem kraju ob poti pričakovala množica ljudstva. Molitev je opravil pred še ne »dograjeno baziliko sv. Družine. Svoj prvi govor v Barceloni je posvetil prav družini, »ki je bistvena celica človeške družbe, šola vere in ljubezni, sožitja in socialnih kreposti.«

Popoldne se je sv. oče na hribu Montjuic, kjer je bila leta 1929 svetovna razstava, sestel z delavskim svetom. Imel je dolg govor, ki ga je posvetil problemom, kateri terejo današnjo Španijo. Dva milijona ljudi je brez dela, sama Barcelona s tri in pol milijona prebivalcev ima 300.000 brezposelnih.

Brezposelnost je po besedah sv. očeta ne le družbenopolitični in gospodarski problem, temveč tudi moralni, saj povzroča negotovost, ubija pobude in pospešuje, zlasti med mladimi, zatekanje k mamilom, alkoholu in zločinu. Sv. oče meni, da bo treba gospodarski red v celoti predrugačiti; potrebna bo racionalna organizacija dela tudi v mednarodnem svetu; poiskati bo treba nova delovna mesta. Gospodarstvo in tehnika imata smisel edinole, če služita človeku. Tudi podjetja so za človeka, ne pa obratno.

Ob silnem dežju je na večer opravil sv. mašo na stadionu »Nou Camp«, kjer je Italija ob zadnjem nogometnem prvenstvu premagala Poljsko. Stadion je bil nabit poln, 120.000 ljudi je bilo prisotnih, ko jim je sv. oče dejal: »Hočete imeti varnega vodiča v sedanjem trenutku? Potem sledite cerkvenemu učitelstvu, bodite zvesti zadnjemu koncilu in to brez pomislekov, strahu ali samovoljnega razlaganja njegovih določb. Pravilno naobračanje koncilskih sklepov ostane eden glavnih ciljev mojega pontifikata.«

PREDZADNJI DAN V ŠPANJI

Preživel ga je v mestu Valencia, kjer je posvetil 140 diakonov in duhovnike in se srečal s 4.000 duhovniki, ki so ga prišli poslušati iz cele Španije. Pozval jih je, naj z evangelijem prepovijajo mladino, družine, kulturo in se zavzamejo za človekove pravice.

Tudi z ostarelimi se je sestel. Obsodil je današnji materialistični čas, ki poriva starejše ob rob družbe in jih pušča brez dobrote in pozornosti. To trpljenje je tem večje, saj ga povzročajo dostikrat lastni otroci in najbližnji sorodniki.

Okolica Valencije je doživela pred tremi tedni strahotne poplave. Pomoč še vedno premalo organizirano in počasi doteka. Sv. oče je smatral za svojo dolžnost, da je obiskal tudi to poplavljeno področje. »Ob človeku,« je dejal, »ki trpi, mora biti vedno drug, ki ga spremlja in mu pomaga.« Da bi to z njegove strani ne bile samo lepe besede, je kot prvo pomoč namenil tri milijone španskih pezov.

Zadnjo noč je sv. oče prespal v Madridu. V torek 9. novembra je še obiskal božjepotni kraj v španski Galiciji Santiago de Compostela, od koder se je na večer vrnil v Rim.

Po povratku iz Guadalupe je sv. oče obiskal tudi starodavno mesto Toledo, nekdanjo prestolnico kastiljskih kraljev. Poslopje na vrhu grča je v državljanski vojni razrušena in kasneje obnovljena trdnjava Alcazar, spodaj pa s rimski most čez reko Tago in nekdanja mestna vrata še iz rimskih časov

Dva papeževa dneva v Madridu

Tretji dan svojega obiska v Španiji je sv. oče pričel na madridskem pokopališču Almudena, saj je bil tisti dan liturgični »dan vseh mrtvih« in opravil tam prvo sv. mašo. »Je to čudovito snidenje,« je dejal, »ko se živi srečujemo z mrtvimi in obnavljamo občestvene vezi, ki jih smrt ni mogla pretrgati. To občestvo ni nekaj umišljenega, temveč velika resničnost, za katero jamči sam Jezus Kristus, ki je na svojem telesu hotel doživeti našo smrt, da bi, v našo korist, tudi nad njo zmagal s svojim vstajenjem.«

V KRALJEVI REZIDENCI

Nato ga je helikopter prenesel v kraljevo rezidenco »La Zarzuela« v bližini Madrida. Poleg kralja je bil sedanjí predsednik vlade Calvo Sotelo, bodoči ministrski predsednik Felipe Gonzalez in voditelji glavnih političnih strank, vključno komunistične.

Sv. oče je izrazil svoje spoštovanje zakonitim predstavnikom ljudstva, ki jih je to svobodno izvolilo. Poudaril je, da Cerkev v naklonjenosti spremlja narode, zlasti ko se prizadevajo zgraditi na obnovljenih temeljih svojo sedanost in prihodnost. »Ni stvar moje pristojnosti,« je rekel sv. oče, »izrekat konkretne sodbe, ko iščete novih struktur ob spoštovanju enotnosti države in posebnosti ljudstev, ki jo sestavljajo, želim pa vam modrosti od Boga, da boste ohranili sožitje, medsebojno spoštovanje in dobro vseh.«

Odmevi na te papeževe besede so bili med navzočimi političnimi voditelji zelo ugodni. Felipe Gonzalez je rekel: »Papeževe besede odgovarjajo mišljenju današnje Španije«, Calvo Sotelo je menil: »Trezne in jasne besede kot je to že običaj pri sedanjem papežu«, Fraga Iribarne, vodja desničarske Ljudske zveze pa: »Papež je modro poudaril neodvisnost Cerkev, obenem pa se izrekel za veliko stvar svobode.«

Kasneje je sv. oče na sedežu apostolske nunciature sprejel predstavnike 104 držav, ki imajo svoje zastopstvo pri španski vladi ter dejal, da je nujno za današnji čas, da tako posamezniki kot narodi sami odločajo o svoji usodi.

MASA ZA KRŠČANSKE DRUŽINE

Nekaj veličastnega in nepozabnega je bila tako za papeža kot za dvomilijonsko množico, ki se je zbrala na velikem trgu na avenidi Paseo de la Castellana sv. maša, ki jo je opravil za vse krščanske družine v Španiji. Opozoril je navzoče, pa tudi voditelje strank, da »mora biti zakonska zveza trajna, čeprav gre lahko državna zakonodaja v drugo smer, da nobena oseba niti ustanova nima pravice uničiti osebe, ki je že spočeta, pa ne še rojena, da nima smisla govoriti o dostojanstvu človeške osebe, če se omogoča zdravnikom ter javnim in zasebnim službam uničiti brezobrambna človeška življenja, da imajo starši pravico in dolžnost vzgajati svoje otroke v svojem verskem in moralnem prepričanju, otroci pa imajo pravico do verskega pouka in vzgoje tudi v državnih šolah.«

Papeževe besede so bile jasno opozorilo novemu španskemu parlamentu, v katerem imajo absolutno večino socialisti. Ti imajo v svojem programu razporoko (ta je že bila sprejeta od prejšnjega parlamenta), splav in ukinitve državne podpore katoliškim vzgojnim zavodom.

SPREJEM V MADRIDSKI NUNCIATURI

Četrty dan svojega bivanja v Španiji je sv. oče začel s sprejemi na sedežu apostolske nunciature v Madridu. Prvi so bili zastopniki Judov. Njihov voditelj je papeža opozoril na rastoči antisemitizem v Evropi, izrekel mnenje, da je bodočnost judovskega ljudstva tesno povezana z državo Izrael in predlagal, da pride med Izraelom

in Vatikanom do rednih diplomatskih odnosov.

Drugi na vrsti so bili predstavniki raznih krščanskih Cerkev. Papež jih je zagotovil, da je ekumenski dialog eden glavnih ciljev njegovega pontifikata. Protestantom je dejal, da mu je znano, da so v preteklosti mnogo pretrpeli zaradi svojega prepričanja, a to je sedaj prešlo v zgodovino.

Tretji so prišli k papežu njegovi rojaki. Poljsko so zapustili njihovi predniki po neuspeh vstajah leta 1830 in 1863. Pozval jih je, naj ostanejo zvesti poljski kulturi in tradiciji. Četrty, ki jih je sv. oče sprejel, pa so bili časnikarji.

V SVETU ZNANOSTI

Iz apostolske nunciature je papež odletel s helikopterjem v univerzo, kjer se je sestel najprej s profesorji, nato pa s študenti. Poudaril je svobodno raziskovanje in pri tem obžaloval, da je v Španiji zlasti za časa inkvizicije prišlo do pretiravanja, zmot in napetosti med Cerkvijo in znanostjo, kar bi lahko postalo usodno za človeštvo.

MED IZ DRUŽBE IZRINJENIMI

Popoldne je papež obiskal dva mestna okraja na robu mesta, kjer živi delavski proletariat v barakah in v veliki moralni revščini. Socialistična stranka ima tu prevladujoč vpliv, v cerkev pa jih zahaja le 10 odstotkov. V enem od okrajev je sv. oče blagoslovil novo cerkev v župniji sv. Jerneja apostola. Prva je v skrivnostnih okoliščinah pred leti pogorela. Tu je imel sv. mašo. Drugo je opravil v predmestju Orcasitas, kjer je nagnetenih 150.000 oseb. To predmestje velja še posebno za »rdeče«.

SREČANJE Z MLADINO

Zadnja točka papeževga programa v četrty dan 4. novembra je bilo srečanje z mladimi, ki so napolnili športni stadion Santiago Bernabeu, kjer je bila letos odigrana finalna tekma za svetovno nogometno prvenstvo med Italijo in Zah. Nemčijo. Znotraj stadiona se je nabralo 150.000 oseb, dvakrat toliko jih je bilo prisiljeno ostati zunaj. Navdušenje je bilo nepopisno.

Sv. oče jim je predložil življenjski program, vse prej kot lahek: »Mladi kristjan se ne bo zatekal k nasilnim dejanjem, ki vodijo v terorizem, ne bo se izmikal obveznostim, ne bo se predajal mamilom, spolnosti in alkoholu, ne bo ostal brezbržen ali nedelaven do zla. Vaš odgovor naj bo zdrava kritika, samostojno mišljenje in odklanjanje vsiljenih miselnosti.«

Obisk na potresnem področju južne Italije

Člani posebne komisije za probleme potresa so si od 19. do 23. oktobra ogledali razna potresna področja na jugu Italije. V omenjeni komisiji so bili prisotni zastopniki vseh strank, med njimi tudi dr. Drago Stoka za Slovensko skupnost. Komisija se je posebej seznanila s problemi potresnih področij na Siciliji, tj. v dolini Belice, nato s problemi dežel Basilicata in Campania. Povsod so se zastopniki dežele Furlanije-Juljske krajine sestali s predstavniki deželnih svetov in odborov prizadetih dežel. Predstavniki naše dežele so se tako lahko obogatili za izkušnje, ki jih je imel glede potresa italijanski jug in so obenem izkoristili priložnost, da so si v marsičem izmenjali koristne informacije ter izkustva.

Omenimo naj še, da se je zastopnik Slovenske skupnosti v deželi Basilicata sestel tudi s predstavniki narodnostnih skupin, ki živijo v tej deželi. Tudi na tem področju so si izmenjali dragocene izkušnje o dejavnostih in težavah narodnostnih skupnosti v problematiki, ki jo prinašajo potresi in naravne katastrofe.

Iz kronike tržaške Duhovske zveze

Skoraj po vsakem skupnem romanju ali kakem drugem srečanju, ki smo ga imeli tekom letošnjega leta, me je kdo vprašal, zakaj nismo o tem nič poročali v »Katoliškem glasu«. Vprašanje je bilo gotovo na mestu, saj je poročanje o takih skupnih doživljajih brez dvoma pozitivno in koristno. Toda ker en sam človek ne more vse mu kaj in ker je težko dobiti koga, ki bi rad kaj napisal, je tako poročanje izostalo. Zato sem se namenil, da bom proti koncu letošnjega poslovnega leta napisal nekaj vrstic o letošnjih dejavnostih naše Duhovske zveze, seveda ne z namenom, da bi se z opravljenim delom hvalili, ampak samo zato, da bi bralce z našim delom bolje seznanili in jih pridobili za večje sodelovanje.

I.

V soboto 27. marca popoldne smo imeli prvi letošnji strežniški shod v Sv. Križu pri Trstu. Udeležilo se ga je 32 strežnikov iz šestih župnij. Najprej smo imeli v cerkvi kratek križev pot, nato izpraševanje vesti, spoved, sv. mašo in skupno obhajilo. Maševal in govoril je strežnikom dr. Jože Prešeren. Po maši smo imeli v dvorani malico, anketo, tombolo in razne igre. Otroci so bili vsi srečni in veseli in bi radi še in še ostali skupaj, če bi jih duhovniki, ki se jim je mudilo, ker je bila sobota, ne silili domov.

V nedeljo 28. marca popoldne smo imeli v kapucinski cerkvi na Montuci spokorno bogoslužje in priložnost za spoved. Spokorno bogoslužje je vodil ljubljanski kanonik Jože Kvas, ki je imel tudi pridigo, med katero nam je podal nekaj res lepih in globokih misli. Svetokriški cerkveni me-

LJUBEZEN DO BLIŽNJEGA

Ob potovanju sv. očeta Janeza Pavla II. na Poljsko leta 1979 je Evropski center za kulturne pobude v Rimu (Centro europeo di iniziative culturali - Roma) priredil v Krakovu v dominikanskem samostanu sv. Trojice III. razstavo nabožne umetnosti, ki jo je posvetil prvemu slovanskemu papežu. Na razstavi je sodelovalo več sto umetnikov, med njimi tudi Andrej Košič iz Gorice. Ta je edini za predmet svoje slike izbral žrtev nacističnega nasilja poljskega minorita p. Maksimilijana Kolbeja z napsom »L'amore per il prossimo« (Ljubezem do bližnjega). Slika je bila nagrajena.

šani zbor je ubrano zapel nekaj postnih pesmi. Udeležencev je bilo okrog 250, spovednikov pa osem. Po bogoslužju so mnogi opravili spoved, drugi pa smo zmollili križev pot. Ko so udeleženci odhajali domov, je bilo videti na njih zadovoljstvo in mir, tisti mir, ki nam ga more dati samo Bog.

V sredo 28. aprila smo imeli skupno romanje v slovenski Lurd, v Senovo in Stično. Bil je lep in sončen spomladanski dan. Zgodaj jutraj so avtobusi po mestnih in okoliških župnijah pobirali romarje in jih peljali proti mejnim prehodoma na Fernečkih in na Pesku. Vseh avtobusov je bilo 13 s približno 650 romarji.

Po kratkem postanku v Grosupljem smo se pripeljali v Brestanico ali slovenski Lurd. Tam smo se ustavili in si šli ogledat lepo in umetniško zelo bogato Marijino baziliko. Skoda, da smo si jo morali ogledati zelo na hitro, ker se nam je mudilo v Senovo. Bili pa smo vseeno zadovoljni, da smo jo mogli videti in spoznati in smo si dejali, da jo moramo še kdaj obiskati, ker je tako lepa in veličastna.

Na Senovo smo dospeli okrog 10.30. Avtobusi so se ustavili pred moderno cerkvijo, ki je posvečena vstalemu Zveličarju. Ko smo izstopali iz avtobusov, so nas veselo pozdravljali zvonovi. Kmalu smo napolnili prostorno, lepo in kakor za veliko noč okrašeno cerkev. Med molitvijo rožnega venca in petjem so mnogi opravili sv. spoved. Nato pa se je začela sveta daritev. Somaševalo je 13 duhovnikov in ga je vodil škofov vikar dr. Lojze Škerl.

Lepo, preprosto in prepričevalno nam je govoril o Kristusovem in našem vstajenju tamkajšnji župnik Janez Nanut. Govor je bil dolg, a se nam je zdel kratek, ker je bil zanimiv; govornik nam je namreč razkrival glavno resnico naše svete vere: resnico o posmrtnem in večnem življenju. Med mašo je bilo ljudsko petje. Prepevali smo skoraj same velikonočne pesmi tako navdušeno kot malokdaj. Po službi božji smo se poslovili od vstalega Zveličarja, ki je tako lepo naslikan na glavni steni za oltarjem in se med petjem velikonočne pesmi Raduj, nebeška se Gospa in pritkavanjem zvonov vrnili v avtobuse.

Kosilo smo imeli skoraj vsi v hotelu Sremič v Krškem. Le dva avtobusa sta ostala na Senovem in bila tam na kosilu. Kosilo je bilo dobro in obilno. Tudi postrežba je bila hitra, dasi nas je bilo 650.

Po kosilu smo se odpeljali v Stično. Ko smo se zbrali v cerkvi, nas je prišel pozdravit tamkajšnji opat dr. Anton Nadrah. Na kratko nam je tudi razložil cerkev in samostan ter odgovarjal na vprašanja, ki smo mu jih stavili. Kar naenkrat smo zagledali pred seboj ljubljanskega nadškofa Alojzija Suštarja, ki je prišel iz Ljubljane, da bi nas pozdravil in nam vlil novega poguma za nadaljnje prizadevanje za rast in vztrajnost v duhovnem življenju. Njegovega obiska in njegovih vzpodbudnih besed smo bili vsi veseli.

Romanje smo zaključili s petimi litanijami Matere božje in odpevi ter blagoslovom z Najsvetejšim, ki nam ga je podelil ljubljanski nadškof. Po blagoslovu nas je fotograf še slikal z nadškofom in opatom, nato pa smo se odpeljali proti domu, hvaležni Bogu za tako lepo in duhovno bogato romanje.

(Drugič naprej)

Jože Kunčič

Vmesne volitve v ZDA

»Mid terms«, tj. vmesne volitve so v ZDA vsaki dve leti in sicer za vseh 435 sedežev v predstavniskem domu, za tretjino (33) senatorjev in za 36 guvernerjev zveznih držav. Rezultati volitev so pokazali, da volivci niso naklonili zmage niti opozicijski demokratski stranki kot so mnogi pričakovali niti republikancem in predsedniku Reaganu. Slednjim je uspelo obdržati večino v senatu, kar je zanje ključnega pomena, na drugi strani pa so demokrate znatno povečali svojo prednost v predstavniskem domu, to pa utegne povzročiti Reaganu resne težave pri izvajanju gospodarske politike. Vendar je ameriška vlada že napovedala, da bo ostala pri dosedanji usmeritvi.

V novem ameriškem kongresu bodo imeli demokrate v poslanski zbornici 265 sedežev, demokrate pa 168. Dva sedeža bosta oddana na volitvah 30. novembra. Prejšnja sestava zbornice je bila 243 demokratov in 192 republikancev. V senatu so si od 33 sedežev v igri 20 priborili demokrate, 13 pa republikance. V celoti se sestav senata ni spremenil: 46 demokratov in 54 republikancev. Kar se tiče guvernerjev posameznih zveznih držav, so demo-

krati republikancem iztrgali 9 držav, republikanci pa demokratom dve. Tako kontrolirajo demokrate od 50 držav 34. Volivna udeležba je bila zelo nizka, komaj 38 odstotkov. Zdi se, da čakajo volivci na predsedniške volitve leta 1984, ko bodo dokončno izrazili svoje stališče do Reaganove gospodarske politike.

Papež bo prihodnje leto obiskal Poljsko

Dva dni pred napovedano splošno stavko se je general Jaruzelski sestel v Varšavi s poljskim primasom Glompom. Pogovarjala sta se, kako ohraniti mir v državi. Obenem sta se dogovorila, naj bi papež na skupno vabilo državnih oblasti in poljske škofovske konference obiskal Poljsko prihodnje leto 18. junija. Nadškof Glomp je torej prišel vojaški vladi naproti, kar delu duhovščine, ki trdno podpira Solidarnost, ne bo všeč, saj gre za izrazito sodelovanje Cerkev z osvraženim režimom. Gotovo je le eno: poljski primas je ravnal po smernicah, ki jih je prejel od sv. očeta ob svojem zadnjem obisku v Vatikanu.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Predsedstvo SZDL Slovenije je zelo ostro protestiralo zaradi stvari, ki so se ob koncu prejšnjega tedna (pred praznikom Vseh svetih) dogajale na slovenskih mejnih prehodih na severu države, ko so carinske oblasti preprečile uvoz blaga, ki so ga s seboj pripeljali zdomci, kateri niso bili obveščeni o novih predpisih oz. je bilo rečeno, da zanje ne veljajo. Predsednik SZDL smatra za to sramoto, ki ni samo moralna, temveč predvsem politična, odgovorne zvezni sekretariat za finance in zvezno carinsko upravo, pa tudi krajevne dejavnike. Obenem predsedstvo ugotavlja, da se je uveljavila nesprijemljiva praksa, da vsak dan, odkar veljajo novi ukrepi, odhaja službeno v Italijo in Avstrijo do 7 tisoč ljudi.

■ Predsednik italijanske vlade Spadolini je skupaj z zunanjim ministrom Colombom obiskal Washington ter se z Reaganom in državnim tajnikom Shultzem pogovarjal o sibirskem plinovodu, čigar udeležbi zahodnih evropskih držav pri njegovi gradnji ameriška vlada zelo nasprotuje. Spadolini je tudi v imenu evropskih zveznikov izrazil Reaganu željo, da bi kmalu prišlo do sporazuma med ZDA in Zah. Evropo v zvezi s plinovodom, s svoje strani pa je predlagal, naj bi države EGS omejile izvoz tehnologij v Sovjetsko zvezo in zmanjšale energetske odvisnosti od nje. Obenem je ameriškega predsednika opozoril, da ameriške sankcije zoper izvoz v SZ škodujejo evropskemu gospodarstvu. Isto velja tudi za ameriško denarno politiko. Naglo naraščanje vrednosti dolarja namreč še posebej prizadeva Italijo.

■ Dolgoletni glavni tajnik španske komunistične partije Santiago Carrillo je odstopil in predlagal za svojega naslednika 37-letnega Gerarda Iglesiasa, dosedanega partijskega tajnika v Asturiji. Centralni komite partije je njegov predlog osvojil. Carrillo, ki ima sedaj 67 let, je zagovarjal neodvisnost stranke od Sovjetske zveze, zaradi česar si je nakopal dosti nasprotnikov znotraj partije, zlasti v vrstah katalonskih in baskovskih komunistov. Zadnji udarec pa so Carrillovemu ugledu zadale nedavne parlamentarne volitve, ko je partija nazadovala od 23 na 4 poslanska mesta.

■ Šele sedaj je prišla v javnost vest, da je ob koncu mednarodne tekme med domačim Spartakom in nizozemskim Haarlemom prišlo v Moskvi 20. oktobra na stadionu Lenin zaradi hudega pritišča gledalcev do zrušenja dveh stopniških ograj, zaradi česar je veliko oseb strmoglavilo v prazno. Menda se je ubilo 72 oseb, najmanj 150 pa jih je bilo ranjenih. Zanimivo je, da je o tej nesreči poročal le neki večerni list in to na notranji strani. V treh vrsticah je bilo rečeno, da je na stadionu prišlo do nesreče zaradi »nepravilnosti pri urejanju odhoda gledalcev s tribun, kar je zahtevalo nekaj žrtev«.

■ Preusmeritev letal je v Sovjetski zvezi redek dogodek, saj se malokdaj zve, če se primeri znotraj države. To pot pa so ugrabitelji (bili so trije moški iz Vzhodne Nemčije) sovjetskega pilota z orožjem prisilili, da je namesto v Odesi ob Črnem morju pristal v kraju Sinop na turški strani. V letalu je bilo 42 potnikov. Ugrabitelji so se turškim oblastem takoj predali in zaprosili za politični azil.

■ Na predlog 20 latinskoameriških držav je generalna skupščina Združenih narodov v New Yorku sprejela resolucijo, naj Vel. Britanija in Argentina čimprej miroljubno rešita spor okrog suverenosti nad Malvin-skimi otoci. Za resolucijo je glasovalo 90 držav, med njimi ZDA in vse vzhodnoevropske države, vzdržalo se jih je 52, med njimi Italija, proti pa jih je bilo komaj 11. Argentina je izid glasovanja sprejela z velikim zadovoljstvom, saj pomeni zanj diplomatsko zmago po pekočem vojaškem porazu, britanski zunanji minister Pym pa je glasovanje označil za »hinavsko in cinično«, ki ga britanska vlada ne namerava upoštevati.

■ Vojaški režim v Turčiji je izvedel preteklo nedeljo ljudsko glasovanje o novi ustavi, ki so jo pripravili vojniki z generalom Evrenom na čelu, ki je postal z novo ustavo predsednik države za prihodnjih sedem let. Po novi ustavi dosedanji glavni politični stranki (Stranka pravice in Republikanska ljudska stranka) deset let ne bosta smeli delovati. Predsednik države ima velika pooblastila, svoboda tiska, sindikatov in posameznikov pa bo močno omejena in pogojena od stališča oblasti. Udeležba na referendumu je bila zelo velika. Kar 90 % volivnih upravičencev je glasovalo in od teh naj bi se bilo 91 % odločilo za novo ustavo.

Pred svojim povratkom v Rim je papež Janez Pavel II. v torek 9. novembra obiskal še znani božjepotni kraj Santiago de Compostela v španski Galiciji na zahodu države

Ob 30-letnici slovenskega skavtizma

V prejšnji številki smo obširno poročali o proslavi, ki je bila v nedeljo 31. oktobra v Kulturnem domu v Trstu in s katero so slovenski skavti v zamejstvu slovesno zaključili praznovanja ob 30-letnici obstoja zamejskega slovenskega skavtizma. Slavnostni govor je imel načelnik tržaškega fantovskega dela Slovenske zamejske skavtske organizacije Vinko Ozbič. Danes njegov govor objavljamo kot smo to obljubili.

Vinko Ozbič, načelnik slovenskih tržaških skavtov med svojim govorom na skavtski prireditvi v Kulturnem domu v Trstu (foto M. Magajna)

Poleg 30-letnice obstoja skavtizma v zamejstvu ali bolje rečeno prvega tabora na Višarjah smo se v tem delovnem letu spomnili tudi treh drugih važnih obletnic. Prva je rojstvo skavtizma leta 1907, ko je Robert Baden-Powell popeljal skupino skavtov na prvi tabor na otoku Brownsea. Danes šteje skavtizem 7 milijonov deklet v 98 državah, medtem ko je fantov 16 milijonov v 118 državah. Istočasno pa slavimo 125. obletnico rojstva našega ustanovitelja.

Med nami Slovenci je prva skavtska skupina nastala leta 1922, torej pred 60 leti v Ljubljani. Slovenske skavtske skupine so uspevale in rasle do svetovnega spopada. Po vojni se skavtizem v Sloveniji ni mogel obnoviti. Samostojno so nastale skavtske skupine izven njenih meja: pri nas na Tržaškem, Goriškem in Koroškem, pa tudi v Argentini in Kanadi.

Veseli smo zato, da danes slovesno praznujemo obletnico začetka tržaškega skavtizma, ki je sprožil zanimanje za to obliko mladinskega delovanja tudi na Goriškem (AGS) in Koroškem (SKS - vključeni so v avstrijsko skavtsko organizacijo).

Svojo 30-letnico smo praznovali z raznimi pobudami. Omenim srečanje starih članov in večer filmskih posnetkov o našem delovanju. Najvidnejše mesto pa so imele skavtske razstave. Z njimi smo vzpodbudili širše raziskovanje v okviru posameznih skavtskih skupin (čet, stegov) o zgodovini naše organizacije. Razstave so se vršile v okrajih, kjer je naša organizacija prisotna, in sicer v sedežih pri Sv. Jakobu, Škedenju, Mačkoljah, na Opčinah, Proseku-Kontovelu, v Rojanu in Nabrežni. Ob teh razstavah smo ponovno odkrili, koliko je bilo starih članov v teh letih, koliko truda je bilo vloženega v ta veliki podvig zamejske mladinske organizacije, podvig, ki se nadaljuje še danes. Prav je, da tu podam nekaj ugotovitev.

Naše skavtsko delovanje skuša vnašati nekateri nove zamisli, vsklajene z originalno zamisljo skavtizma, tj. kot si jo je zamislil ustanovitelj Baden-Powell. Upoštevajoč smisel za pustolovščino in raziskovanje, tako značilna za skavtizem, se dajejo mladim priložnosti za doživetja in nabiranje izkušenj. Skavtski način vzgoje ni vsiljevanje vrednot »od zgoraj«, temveč navdušenjevanje zanje: vsaka skavtinja, vsak skavt imata priložnost, da iz osebnih izkušenj in doživetij potegneta zaključke.

Skavtizem nudi izkustva, ki jih drugje v današnji družbi težko najdemo. Kritično presojanje stvarnosti, avtonomija, življenje v mladinski skupnosti, skrb za osebno celovitost, vera in življenje v krščanski ter širši, tudi nevrni skupnosti, so vrednote, ki jih skavtizem predlaga in vzpodbuja. Prav posebno vlogo pa vrši skavtizem pri nas iz narodnostnega vidika.

S pomočjo raznih panog delovanja, življenja v naravi, ročne spretnosti, službe bližnjemu (vsakdanje dobro delo!), izražanja, opazovanja sodeluje z družino, šolo in ostalim okoljem pri izoblikovanju osebnosti že pri mlajših. Od starejših članov pa zahteva, ko vstopajo v življenje, da izbirajo svojo tako imenovano »službo« v korist organizacije same ali širše skupnosti.

V 30 letih se je vršilo v okviru SZSO, torej organizacije, ki danes združuje vse slovenske skavte in skavtinje v deželi Furlaniji-Juljski krajini prek 120 taborov. To pomeni na tisoče v šotorih prespanih noči, to pomeni skupno nekaj tisoč šotorov, v katerih in ob katerih so že od prvega tabora skavtinje in skavti preživeli svoje najlepše trenutke.

Koliko tabornih zgradb, jamborov, vohodov, obednic itd. so postavili! Koliko izletov, koliko sestankov, srečanj, koliko doživetij! Koliko ur so in smo voditelji in voditeljice pripravljali in vsklajevali delovanje, da je bilo čim uspešnejše in čim lepše. Večkrat je mladostna zagnanost prekipevala. Včasih smo tudi kaj zgrešili. Precenjevali smo svoje zmogljivosti. Skavtsko delovanje pa sloni na samovzgoji od najmlajših do najstarejših: nudijo in predlagajo se oblike naganja odgovornosti. S tem se oblikuje in rasteš. Da. Rasteš. V tej organizaciji rasteš vsi.

Tako je prišel trenutek, ko se hočem v imenu naše organizacije zahvaliti vsem tistim, ki so kdajkoli in na katerikoli način dali svoj doprinos rasti in uspehu naše mladinske organizacije. Tu mislim na razne domove in društva, na naše duhovnike, na posameznike. Na tiste, ki ste nas finančno podprli, včasih tudi krepko. Na starše, ki ste nam vedno dobrohotno in navdušeno sledili pri tem skupnem vzgojnem delu. Na tiste, ki ste nam v svojih zasebnih domovih nudili prostor in možnost za delovanje. Na vse tiste, ki ste nam bili blizu in ste nam še blizu. Pri srčna vam hvala!

KNJIŽNA ZBIRKA GORIŠKE MOHOR. DRUŽBE ZA LETO 1983

1. Koledar - zbornik
2. Ludvik Ceglar: Janez Madon. Zgodovinsko odkritje slovenskega misijonarja z Goriške v Braziliji.
3. Stepan Zavrl: Rojstvo v Betlehemu. S slikami.
4. Primorski slovenski biografski leksikon. 2. knjiga, 1. snopič.

Umrl je lazarist Ludvik Savelj

V torek 9. novembra je na Mirenskem Gradu zaključil svojo dolgo in plodovito življenjsko pot g. Ludvik Savelj iz kongregacije misijonarjev sv. Vincencija Pavelskega, ki jih ljudstvo imenuje tudi lazarište. Lani 26. avgusta je spolnil 90 let življenja, česar smo se spomnili tudi v našem listu.

Doma je bil iz Kamnika, stopil po dovršenih srednješolskih študijah k lazaristom in končal bogoslovje v Gradcu, kjer je bil leta 1915 posvečen v duhovnika. V prvi svetovni vojni je bil nekaj časa kurat na tirolskem bojišču, nato pa je kot misijonar deloval v Celju in Ljubljani. Leta 1938 je prišel v Trst za delo med Slovenci v zamejstvu, kajti italijanske oblasti so dve leti prej izgnale slovenske lazarište v Mirenskega Gradu. Po enem letu bivanja v Trstu je g. Savelj zbolel za kostno jetiko in se moral zdraviti v Dalmaciji in Ljubljani. V Trst se je vrnil leta 1945 in ostal tu skoro do smrti. Vodil je misijone (nad 250), duhovne vaje in obnove, imel majniške govore, govoril na tržaškem radiu, rad spovedoval. Nekaj časa je bil tudi katehet.

Potreben zaradi starostnih težav stalne střebe je iz Trsta odšel k svojim sobratom na Mirenski Grad, kjer mu je božja dekla smrt zatisnila oči. Pokopali so ga istotam v sredo 10. novembra. Naj se odpočije v Bogu in prejme zasluženo plačilo za vzorno živeto duhovništvo.

Pok. Ludvik Savelj CM (v sredi) v družbi dveh svojih redovnih sobratov

tržaške novice

Narodne noše s škofom F. Krambergerjem na Slomškovi proslavi 17. oktobra v Bazovici

Bazovica

Slomškova proslava. Župnijska skupnost je vesela, da je Slomškova proslava lepo uspeša in da je vzbudila veliko zanimanje za Slomška ter željo, da bi ga Cerkev razglasila za blaženega in svetnika.

Razstavo Slomškovih spisov v Slomškovev domu si je ogledalo okrog 500 oseb. Tudi učiteljske in Vzgojna šola za vrtnarice iz Trsta sta v celoti prišla v Bazovico ter si ogledala razstavo in prikaz diapozitivov Slomškovih krajev ob glasbeni spremljavi, ki jo je pripravil g. Franc Pohajač. Na ogled so prišle tudi osnovne šole iz Bazovice, Gropade in Trebč.

Hvaležnica. Tudi Hvaležnico smo slovesno praznovali tako dopoldne kakor popoldne z zahvalno liturgijo, pri kateri je sodelovala mladina bodisi z branjem dogodkov in spisov o hvaležnosti kakor tudi s hvalnicami, ki jih je prepeval otroški zbor Slomšek pod vodstvom Frída Valetič. Cerkevni slovesnosti je sledilo srečanje v Slomškovem domu. Veliko ljudi je privabilo zlasti zanimanje za diapozitive z našega poletnega izleta po južni Italiji. Diapozitive z glasbeno spremljavo ob besedi Silvane Ražem-Cač je pripravil Stojan Ražem. Boža Ota iz Gropade je pa prikazala kratek film s tega izleta. Zaključil je g. župnik tudi z diapozitivi. Sledilo je veselo kramljanje ob kozarcu vina in domačega kruha. Hvaležni smo vsem sodelavcem in darovalcem. Tudi Skupnost invalidov Družina z Opčin je bila vesela pridelkov naše zemlje, ki smo jih ji izročili naslednji dan.

Palestinski škof v Trstu

Na povabilo tržaške sekcije ACLI je prišel predavati v Trst jeruzalemski škof Hilarion Kapudži, ki so ga svoj čas izraelske oblasti zaradi tihotapljenja orožja obsodile na 12 let zapore, pa potem na posredovanje papeža Pavla VI. kmalu spustile. Škof Kapudži je svojemu predavanju dal naslov »Mir v Jeruzalemu«, govoril pa je predvsem o vprašanju Palestine. Dejal je, da njegovi rojaki zahtevajo dostojanstvo in svobodo. Dostojanstva pa ni brez lastne države. Evropi je očital, da ne stori dovolj za rešitev palestinskega problema. Znala se je takoj postaviti na stran Vel. Britanije ob spopadu za Malvinske otoke, češ da imajo prebivalci Malvinov pravico do samoodločbe, zakaj ne ravna tako tudi, ko gre za samoodločbo Palestine? Opisal je trpljenje palestinskega ljudstva, ki ga doživlja v svojem neprestanem izgnanstvu in se zavzel za dialog v treznosti in umirjenosti zahtev na obeh straneh.

XI. literarni natečaj »Mladike«

Revija Mladika razpisuje nagradni literarni natečaj za izvirno še neobjavljeno črtico, novelo ali ciklus pesmi poljubne vsebine.

Rokopisi je treba poslati v dveh čitljivo pretipkanih izvodih s priporočeno pošiljko na naslov: MLADIKA, ul. Donizetti 3, 34133 Trst do 31. decembra 1982. Rokopisi morajo biti opremljeni samo z geslom ali šifro. Točni podatki o avtorju in naslov naj bodo v sprememnem pismu, opremljenim z istim geslom ali šifro.

Ocenjevalno komisijo sestavljajo: univ. prof. in kritik Martin Jevnikar, pisatelj Alojz Rebula, pesnik Albert Miklavc, pesnica Ljubka Šorlj Bratuževa in odgovorni urednik revije Marij Maver. Mnenje komisije je dokončno.

Na voljo so sledeče nagrade: za črtico ali novelo prva nagrada 100.000, druga 50.000 in tretja 30.000 lir. Za ciklus pesmi pa prva nagrada 50.000, druga 30.000 in tretja 20.000 lir.

Izd natečaja, ki je odprt vsem, ne glede

na bivališče, bo razglašen ob slovenskem kulturnem prazniku - Prešernovem dnevu prihodnje leto na javni prireditvi in po časopisju ter bo sporočen z osebnim pismom nagrajencem.

Vsi teksti ostanejo v lasti Mladike. Nagrajena dela bodo objavljena v letniku 1983. Objavljena bodo lahko tudi druga dela, za katera bo komisija mnenja, da so primerna za objavo.

Kongres milske sekcije SSK

V petek 5. novembra je imela sekcija Slovenske skupnosti za področje milske občine srečanje svojih članov in simpatizerjev. V prvem delu je sekijski tajnik Danilo Savron razložil dnevni red srečanja, ki je poleg razprave tako o splošnem kot o krajevnem političnem položaju zlasti po odstopu milske občinskega odbora obsegal še konkretne krajevne probleme, izvolitve delegata na pokrajinski kongres stranke in vodstvenega odbora sekcije. Čeprav SSK nima svojega predstavnika v milskem občinskem svetu, je politično zainteresirana, da ne bi nastala kriza ovirala ali zavrla izvajanja sprejetih obvez v korist Slovencev v milski občini.

Pri obravnavanju drugih krajevnih problemov je bil govor zlasti o napeljavni metanskega omrežja, o katerem se govori že več let, o potrebi ojačenja avtobusne proge št. 47, o poimenovanju osnovne šole po javnem delavcu Albinu Bubiču ter o zaskrbljenosti glede razlastitev za predvideni odsek hitre ceste čez Osapsko dolino proti Škofljam in Kopru.

V drugem delu srečanja so prisotni izvolili delegata na pokrajinski kongres SSK ter petčlanski odbor, ki bo vodil sekcijo v prihodnjem obdobju.

Boljuneč

V soboto 6. novembra je pri večerni maši boljunska župnijska skupnost uradno sprejela medse svojega novega župnika. Franc Vončina, dosedanji župnik v Mačkoljah, je bil namreč 1. oktobra letos premeščen in imenovan za župnika v Boljuncu, ki pa je upravljal župnijo že približno eno leto.

Tako se je v soboto zbralo pri maši večje število vernikov, cerkveni pevski zbor je ubrano pel in zapel g. Vončini v pozdrav »Novi župnik bodi pozdravljen«, prof. Aldo Stefančič pa je v imenu župnijske skupnosti in katoliških organizacij v vasi izrekel novemu župniku dobrodošlico. Ker je bila tega dne tudi Hvaležnica, je pri darovanju skupina boljunskih skavtov prinesla na oltar košaro domačega kruha in vina ter košaro poljskih pridelkov.

Po maši je bilo družabno srečanje v dvorani Mladinskega doma, za kar so še posebno poskrbele boljunske žene. G. Vončina se je zahvalil za sprejem in poudaril vlogo župnika in laikov v današnji župniji ter povabil vse navzoče k še večji strnjenosti in delovanju.

Zal pa se g. Vončina trenutno še ne more vseliti v boljunsko župnišče, ker je to v slabem stanju in potrebno temeljite obnove. Pričakujemo, da bo dolinska občinska uprava, ki je lastnica hiše, čimprej ukrepala, da bo to tega prišlo. Ostanec pa g. Vončina začasno še upravitelj župnije Mačkolje. Tako bo vsaj za nekaj časa še moral deliti svoje moči na obe župniji, kar pa je zelo naporno in zahtevno. Želimo mu, da bi vse to zmozel in z božjo pomočjo premostil vse težave.

★

Tam kjer glad mori lenuha, najde priden dosti kruha (škof A. M. Slomšek).

Z GORIŠKEGA

Plautov »Hvalisavi vojak« v Gorici

Za začetek nove gledališke sezone je Slovensko stalno gledališče iz Trsta kot prvo igro pripravilo komedijo Tita Maccia Plauta »Hvalisavi vojak«. Ne vemo, kaj je botrovalo izbiri te igre, a zdi se nam, kar so tudi drugi že dejali, da bi bilo treba za prvi nastop v novi sezoni izbrati kako močnejše delo.

Zgodba je na moč preprosta. Domišljjavi vojak Stolpolom si da pripeljati k sebi mladenko Poliziko, ki pa ljubi drugega. Vojakov suženj Spletko uspe s svojo premetenostjo gospodarja prepričati, da je zanj bolje, da si izbere drugo dekle Vr-hinko, Poliziko pa pusti. Nazadnje ostane opeharjen za obe.

Prevod iz latinščine, ki ga je opravil prof. Alojz Rebula, je res mojstrski. Igralci, tako v glavnih vlogah kot v manj pomembnih so podali dovršene like. V tem oziru jim gre vse priznanje, saj so ob slabotni zgodbi ustvarili prijetno delo. To pot je gotovo najbolj blestel igralec Tone Gogala v vlogi sužnja Spletka, ki je vodil z izredno izraznostjo vse dogajanje na odru. Tudi Barbara Jakopič v vlogi Polizike mu je bila dostojna vrstnica. Anton Petje v vlogi Hvalisavega vojaka tudi pot ni zatajil. V vsaki vlogi se dobro znajde kakor tudi Bogdana Bratuž, ki je imela vlogo Vr-hinke. Oder je bil zelo domiseln. Zlasti je bil posrečen premični konj, na katerem se je Hvalisavi vojak vozil sem in tja.

Letos bodo v Gorici za vsako igro trije nastopi. Pri tej igri je bila udeležba zelo lepa. V nedeljo in torek je bila dvorana dobro zasedena, v ponedeljek celo razprodana. Upajmo, da bodo tudi naslednje predstave SSG take, da bo goriško občinstvo rado prihajalo. - jk

Sovodnje

Sestanek odbora krajevne sekcije SSK.

Na tem sestanku, ki ga je vodil tajnik sekcije Benjamin Černic je odbor pregledal delovanje sekcije in ugotovil neki zastoj v političnem delovanju. Ob tem problemu, ko prejema svetovalska skupina SSK v občinskem svetu za vodenje upravne politike na občinskih sejah razne navsote od zunaj glede političnih prijemov, je bil sekijski odbor mnenja, da nima potrebe takih nasvetov, tudi zato, ker mora upoštevati potrebe in razmere posameznih vasi v občini in tudi ne more za vsaki problem sklicati sestanka sekcije. V pogovoru je bilo tudi omenjeno javno obveščanje pri poročanju o občinskih sejah in drugih problemih.

Nadalje se je govorilo o bodočem delovanju sekcije. Treba bo sklicati občni zbor, ki bi moral biti že pred meseci. Z ozirom na bližnji pokrajinski in deželni kongres stranke je bilo sklenjeno, naj bi bil občni zbor konec novembra. Poleg običajnih poročil in volitev članov novega odbora bo treba določiti nove predstavnike v pokrajinski svet SSK kot to določa statut.

Ob spominu na praznike v prejšnjih letih, ki jih je sekcija priredila za svoje somišljenike in so običajno v novembru je bilo sklenjeno, naj se izvede tak praznik tudi letos in poišče zanj primeren prostor.

V zvezi s polaganjem vencev 1. novembra v počastitev naših padlih in umrlih za našo svobodo in boljši socialni red je odbor sklenil, naj tudi letos sekcija položi svoj venec pred enim od spomenikov, ki so v območju občine. Člani odbora so se odločili za Vrh, kjer so venec položili skupno z občinsko upravo. S tem je bil letos sklenjen krog polaganja vencev s strani sekcije SSK pred posameznimi spomeniki na območju občine. Prvič je bilo to storjeno leta 1980. Tudi je predstavnik manjšine v občinskem svetu v Sovodnjah, tj. SSK spremljal venec občinske uprave pred spominsko obeležje, ki je na hiši pred cerkvijo v Sovodnjah.

Na Dan mrtvih je sovedenjska občinska uprava skupno z domačimi športnokulturnimi društvi, s sekcijo SSK in borčevskimi organizacijami iz Sovodnje položila vence pred spomenike v Sovodnjah, Gabrjah in na Vrhu. Sodelovali so pri priložnostnem kulturnem sporedu člani sovedenjskega noneta in združenje zbor »Danica« iz Vrha. Na Vrhu so bile tudi krajše recitacije, ki sta jih podala Mavricij in Manuela Černic. Teh polaganj vencev so se letos udeležili tudi predstavniki jugoslovanskega konzulata v Trstu. Prejšnja leta so to naredili že en dan prej.

Nekateri občani so se vprašali, zakaj letos ni bilo ob spremljanju venca, ki ga položi občina pred spomenike in so ga prejšnja leta nosili predstavniki vseh političnih skupin, ki so zastopane v občinskem svetu, tudi predstavnikov manjšine (SSK). Verjetno manjšina vabila ni prejela, ker je začela sama polagati svoj venec.

Občutna vrzel v slovenskem šolstvu

Po podrobni analizi o vpisovanju slovenskih dijakov v višje srednje šole je sindikat slovenske šole ugotovil, da se javlja med slovenskimi dijaki vedno večja potreba po tehnični izobrazbi v slovenskem jeziku in je zato storil že v lanskem šolskem letu vse potrebne korake, da bi prišlo do ustanovitve slovenske sekcije Tehničnega zavoda za industrijo pri italijanskem zavodu »G. Galilei« (ITI) v Gorici.

Kljub pozitivnemu mnenju, ki sta ga izrekla Zavodni svet in ravnatelj ITI se ministrstvo za šolstvo sploh ni izreklo in ga je zato sindikat že ob začetku šolskega leta ponovno interpeliral, ker se je v »bodočo slovensko sekcijo« vpisalo 8 dijakov, a tudi tokrat ni prišlo do odgovora. Ker je ministrstvo prezrlo tudi deželno šolsko komisijo, ki je najvišji posvetovalni organ za slovenske šole in ji ni sporočilo nikakršnega sklepa, sta iz nje izstopila predstavniki osnovnih šol in predstavnik goriške pokrajine.

Vprašanje odprtja slovenske sekcije Tehničnega zavoda za industrijo je bilo na dnevnem redu na izredni seji sindikata slovenske šole 30. oktobra, na kateri so vsi navzoči soglasno sklenili nadaljevati akcijo za slovensko sekcijo ITI. Navzoči so poudarili potrebo po razširitvi možnosti višješolskega izobraževanja za slovenske dijake, ki se spričo današnje omejene izbire študijskih smeri vpisujejo, v zaskrbljujočih odstotkih, na italijanske višje srednje šole. Humanistična in trgovska višješolska smer sta danes v glavnem kriti, medtem ko nam manjka možnost industrijske usmeritve, vrzel, ki bi jo prav Tehnični zavod lahko dopolnil.

Iz teh razlogov so navzoči sklenili poveriti sindikatu nalogo, da ponovi in takoj nadaljuje akcijo, da bo do odprtja sekcije prišlo vsaj v prihodnjem šolskem letu. Navzoči so bili tudi mnenja, da je sindikat slovenske šole pri izvajanju zadevnega postopka najprimernejša organizacija, ki pa mora najti podporo in pomoč od vseh družbeno-političnih komponent, ki se neposredno in posredno ukvarjajo s šolskimi vprašanji v zamejskem prostoru.

V časopisu je sindikat zasledil predloge, naj to akcijo izpelje Enotni šolski odbor. K temu pa je treba pripomniti, da pravno ta šolski odbor ne obstaja. Zato ne more prevzemati takih nalog in pobud. Sindikat slovenske šole se zato obrača na telesa, ki so vključena v Enotni šolski odbor, naj izrazijo svoja stališča do omenjenega vprašanja in sicer pisмено sindikatu najkasneje do 25. novembra t.l.

Goriška proslava 30-letnice zamejskega skavtizma

Ko smo slovenski goriški skavti prisotvovali v nedeljo 31. oktobra v Trstu proslavi ob zaključku enoletnega proslavljanja važnih skavtskih obletnic, smo bili vsi navdušeni nad že tradicionalno obliko prireditve in vendar tako originalno. Žal, da niso mogli biti prisotni tudi številni goriški prijatelji skavtov, ki se je zaradi od-

daljenosti niso mogli udeležiti. Prav zaradi njih je v vodstvu goriških skavtov prodrla misel, da bi nekateri dele tržaške proslave ponovili tudi v Gorici in tako smo imeli v nedeljo 7. novembra Goričani v gosteh v Katoliškem domu skupino 30 tržaških skavtov z njihovimi starši in pomočniki.

Ob lepem, čeprav mrzlem a za izlete pripravnem vremenu se je velika dvorana Katoliškega doma napolnila s skavti, starši, prijatelji in našimi duhovnimi voditelji. Program je s pesmijo »Naj skavtski duh« odprl zbor skavtov in skavtinj, ki ga je vodil mladi tržaški glasbenik in skavt Tomaž Simčič. Petju je sledil pozdravni govor načelnika SGS Maura Lebana. Po pozdravu so se na velikem filmskem platnu zvrstili diapozitivi ob glasbi in razlagi Marjana Kravosa o zgodovini zamejskega skavtizma.

Sledila je igra »Srečanje v planinah«. Avtorica igre Lučka Susič je vanjo strnila večidel skavtskih doživljanj na taboru in pred njim. Od nekaj številne in aktivne skavtske skupine se je zopet srečalo in obujalo spomine šest skavtov, ki ugotavljajo, da jim je skavtsko gibanje vendar pomagalo pri izbiri načina življenja; eden teh šestih se celo odloči za duhovniški poklic. Režiserkama, avtorici sami in Marinki Theuerschuh naj gredo naše iskrene čestitke, da sta znali na tako učinkovit način doseči od igralcev to, kar je igra sama zahtevala; seveda pa ne gre tudi podcenjevati talenta posameznih nastopajočih. Posebej zasluži priznanje mali Fredi za odlično igro in izgovorjavo: v svojo vlogo se je tako vživel, da je izgledal res pravi volčič, ki brani starejšega otroka in ga z dejanji privabi v krdelo volčičev.

Smemo reči, da ni bilo med gledalci osebe, ki bi se dolgočasila ali celo pred koncem zapustila dvorano. To so dokazali tudi močni in številni aplavzi ter komentariji, ki jih je bilo slišati s strani občinstva.

30. obletnica je torej za nami: bila je le uspešen obračun opravljenega dela; sedaj pa nas časa novo tridesetletje vztrajnega, trdega in upajamo plodnega dela. Zato bomo naši organizaciji vedno zvesti in vedno pripravljeni!

Podgora

V nedeljo 7. novembra smo praznovali zavodnika naše cerkve in fare sv. Justa. V cerkvi je bila peta sv. maša z odličnim petjem, kar je v Podgori sploh tradicija. Ta dan je bila tudi zahvalna nedelja. Slovenske vasi ob desnem bregu Soče (Podgora, Pevma in Štmauer) imajo za to priložnost skupno praznovanje. Vsako leto je v enem teh krajev zahvalna maša in blagoslovitev poljedelskih strojev. Letos je bila na vrsti Podgora. Na trgu Lojze Bratuž pred cerkvijo se je zato natrpalo skrbno umitih traktorjev, katere je domači župnik po maši blagoslovil.

Poljedelci so pripravili tudi lepo okrašen voz z domačimi pridelki, ki je še poudaril pomen praznovanja in hvalečnosti Bogu, »od katerega vsak dober dar prides«.

Preteklo nedeljo so po raznih naših cerkvah praznovali zahvalno nedeljo, ki je dala vernikom priložnost, da izrečejo Bogu zahvalo za letošnje sadove zemlje. Pričujoči motiv je iz Nabražine (foto Breclj)

Kdaj bo konec sveta?

Ponovno beremo v listih, da nekateri »izvedenci« napovedujejo konec sveta. »Zgodilo se bo to in to; med zvezdami ni vse v redu...« Kako je s to zadevo, kaj pravi sveto pismo?

Jezus je zelo kratko in jasno povedal: »Za tisti dan in uro pa ne ve nihče, niti angeli v nebesih, ampak le moj Oče« (Mt 24, 36).

Šport

Olympia Košič - Cormons 3 : 0 (15 : 5, 15 : 9, 15 : 11)

Olympijci so brez večjih težav odpravili moštvo iz Krmina. Nasprotnik se je upiral le občasno; naši so pokazali vseskozi zanesljivo igro in z učinkovito obrambo ob mreži odbijali nasprotnikove napade.

Turiaco - Olympia Košič 1 : 3 (6 : 15, 15 : 12, 12 : 15, 7 : 15)

V zadnji tekmi prvega dela prvenstva je moštvo Olympia Košič premagalo nevarnega tekmeča v borbi za uvrstitev v deželno prvenstvo. Igra je bila vseskozi borbena in na zadovoljivi tehnični ravni. Po odličnem začetku plavil — posebno ob mreži — so v drugem setu nekoliko popustili. To je takoj izkoristil nasprotnik, ki si je nakočiti precej točk prednosti in odločil set v svojo korist. V zadnjih dveh setih je na igrišču spet zagospodovala Olympia in čeprav izid tega ne kaže, je bila moč plavil očitna. Najboljše je pri Olympii deloval blok, ki je onemogočil vsako nasprotnikovo akcijo. - M. Š.

V ponedeljek 15. nov. ob 19. uri bo člansko moštvo Olympie Terpin igralo na turnirju v Kulturnem domu v Gorici. Na tem turnirju bodo nastopala še ostala slovenska goriška moštva Jamlje, Juventina in Naš prapor.

OBVESTILA

V kinodvorani v Bazovici bo v nedeljo 14. novembra ob 17. uri veselo srečanje zborov »Slovenski šopek« iz Mačkolj in »Slomšek« iz Bazovice. »Slovenski šopek« bo nastopil s spevoigro »Rdeča kapica« in še z drugimi pesmimi, zbor »Slomšek« pa bo pel in recitiral, kar je pesnica Ljubka Sorli spisala za mladino ob 120. obletnici smrti A.M. Slomška. Predvajani bodo tudi diapozitivi z izleta v Teolo, med odmorji pa bo srečevalo za misijone.

Kongres mestne sekcije v Trstu. Na Tržaškem so v tem obdobju kongresi sekcij Slovenske skupnosti, ki jim bo sledil prve dne decembra pokrajinski strankin kongres. Mestna sekcija, ki povezuje člane in somišljenike s področja krajevnih sosvetov Kolonja-Skorklja, Novo mesto-Nova mitnica, Sv. Vid-Staro mesto, Stara mitnica in Kjadin-Rocol, bo imela svoj kongres v petek 12. novembra ob 20.15 na strankinem sedežu v ul. Machiavelli 22 v Trstu. Poleg poročila o političnem položaju v mestu ter diskusije bo obnovljen sekcijki odbor, izvoljeni pa bodo tudi delegati za pokrajinski kongres. Vabljeni so člani in članice ter somišljeniki, ki prebivajo na prej omenjenem področju mestne sekcije SSK.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 15. novembra ob 20.15 predaval univ. prof. Jože Pirjevec o vlogi Trsta v političnih načrtih ZDA in Vel. Britanije v obdobju 1944-1955.

DAROVI

Za Pastirčka: Hermina Vranič 30.000; Hubert Močnik 10.000; Z. Simčič, Gorica 10.000; J. C., Gorica 10.000; N. N., Gorica v spomin pok. učiteljice Ivce Nanut 15.000; O. Bavdaž, Gorica 3.000; R. Ločnik 3.400; H. V. 10.000; Dimitrij Brainik, Standrež 3.000 lir.

Za goriške skavte: N. N. 30.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti Simona: družina Čevdek, Peč 37 za domačo cerkev 20.000 in za slovenske misijonarje 100.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: J. Komjanc 500.000; Mirko Mužič 100.000; Zdenko Terčič 100.000; N. N. 70.000; družina Mirko Terpin namesto cvetja na grob Celestina Terpina 30.000; Terpinovi v isti namen 100.000 lir.

Za župniško dvorano v Nabražini: Antek Terčon v spomin Adolfa Pertota 10.000; Alda Devetak 15.000; Vittoria G. 10.000; Savli 5.000; Rudi Caharija 50.000; Rudež v spomin na pok. Antana 40.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Marija v spomin na vse pokojne iz družine Dolenc-Holstein 50.000; ista v isti namen za popravilo orgel 10.000; Roža Pištan 4.000; Ana Jurca-Sosič 4.000; Fani Škerlavaj 10.000; N. N. italijanskega jezika 25.000; Amelija Škerlavaj 50.000; Emiliija Marson-Vrabec 10.000; Jole v spomin na dobro mamo Ano Daneu 10.000; Milka Daneu namesto cvetja na grob Venceta Škerlavaj 20.000; Marija Daneu v spomin na Zorana Sosič 15.000; Frančiška Malalan 14.000; Marica Bogatec-Dolenc v spomin na očeta Justa 15.000; Močnik-Babici v spomin na mamo in taščo Uršulo 50.000; razni 45.000 lir.

Za cerkveni zbor Opčine: N. N., Bazovica 32.000; Anica Vidau namesto cvetja na grob Lojzke Skabar 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Anica Ferluga 3.000; Ferluga v spomin na sestro in sva-kinjo 5.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: učiteljica Mara Kenda 10.000; N. N. 20.000; Fabio v spomin žene Marije Fergoglia 5.000; ob krstu Matija Grgič, Padriče 70.000; Darinka Leban 10.000; Openka-Gropajka 5.000; Stana v spomin mame Ade Kalc 5.000; ga. Porporato, Trst 30.000; Marija Ražem 20.000; Marija Grgič 10.000; Magda Pelan 10.000; Milka Fonda namesto cvetja na grob Pavle Ražem-Glažar 10.000 in Zelka Grgič 10.000; družina Cipollino, Opčine 10.000 lir.

Za Pastoralno središče v Trstu: Amelija in Leopold Pangos, Trst v spomin na pok. starše 10.000 lir.

Za cerkvena okna v Rojanu: Lojzka Sosič 20.000 lir.

Za ogrevanje Marijinega doma pri Sv. Ivanu v Trstu: Marta Požar 250.000; prof. L. Bajec 50.000; učenci osnovne šole »Oton Zupančič« 113.000; Ksenija Levak z družino ob 7. obletnici smrti tete Julke in v spomin dragega očeta 50.000; razni 550.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: Ambrožič, Trst 50.000; N. N. v zahvalo in pri-pronjbo p. Leopoldu 50.000; Renata Dekleva, Trst v spomin pok. prijateljice Amalije Černigoj-Visintin 50.000; Mary Černigoj v spomin pok. sestre Amalije Černigoj-Visintin 50.000; Marija Glavič-Gulič, Trst namesto cvetja na grob prijatelja Rudija Vidriha 10.000; ista namesto cvetja na grob Amalije Černigoj-Visintin 10.000; Stefi Bratina, Trst-Boljunc 10.000; Zora in Albin, Barkovlje v spomin na svoje pokojne 10.000; Amelija in Leopold Pangos, Trst v spomin na pok. starše 15.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: Zora in Albin v spomin na svoje pokojne 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Domjo 10.000; Zora in Albin, Barkovlje v spomin na svoje prijatelje 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Sporod od 14. do 20. novembra 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu, 10.30 Mladinski oder: »Stopinje po zraku«. 11.00 Sestanek z... 11.15 Nabožna glasba, 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 Nediški zvon, 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Dodaj življenje letom... 10.10 Marjan Kozina: Ekvinokcij, 11.30 Beleška, 12.00 Gledališki glasovi, 12.40 Zbora L. Bratuž in M. Filej na Travniku, 13.20 Gospodarska problematika, 14.10 Juš Kozak: »Beli macesen«, 14.55 Naš jezik, 15.00 Sport, 16.00 Rock glasba, 17.10 Kulturna kronika, 17.10 Mi in glasba, 18.10 Od Milj do Devina.

Torek: 8.10 Povejmo še kaj o otrocih, 10.10 Marjan Kozina: Ekvinokcij, 11.30 Beleška, 12.00 Od Milj do Devina, 12.40 Cerkvni zbor z Opčin in Dekliški zbor Devin, 14.10 Juš Kozak: »Beli macesen«, 14.30 Kam, Peter Pan? 16.00 Arhitektura in arheologija... 17.00 Kulturna kronika, 17.10 Glasbena umetnost, 18.00 Miran Jarc: »Izgon iz raja« in »Ognjeni zmagaj«.

Sreda: 8.10 Sprehodi po tržaških predmestjih, 10.10 Koncert, 11.30 Beleška, 12.00 Pod Matajurjan, 12.40 Zbor F. Prešeren iz Boljunca, 13.20 Nacionalno vprašanje Trsta, 14.10 Juš Kozak: »Beli macesen«, 14.55 Naš jezik, 15.00 Dijaška tribuna, 16.00 130 let Družbe sv. Mohorja, 17.00 Kulturna kronika, 17.10 Mladi izvajalci, 18.00 Na goriškem valu.

Četrtek: 8.10 Slovenci v ZDA, 10.10 Koncert, 11.30 Beleška, 12.00 Na goriškem valu, 12.40 Cerkvni zbor iz Sv. Križa in zbor Mačkolje, 14.10 Juš Kozak: »Beli macesen«, 14.30 Otroški kotichek: »To je pa laž!« 15.00 Beseda ni konj, 16.00 Dodaj življenje letom... 17.00 Kulturna kronika, 17.10 Glasbeni popoldnevi v repentaborski cerkvi.

Petek: 8.10 Četrtkova srečanja, 10.10 Koncert, 11.30 Beleška, 12.00 Problemi slovenskega delavca v naši deželi, 12.45 Šolsko usmerjanje v tretjih razredih srednje šole, 13.20 Naša gruda, 14.10 Juš Kozak: »Beli macesen«, 14.55 Naš jezik, 16.00 Sprehodi po tržaških predmestjih, 17.00 Kulturna kronika, 17.10 Komorni zbor iz Innsbrucka, 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki, 9.00 Sobotni trim, 10.10 Koncert, 11.30 Beleška, 12.00 Glasnik Kanalske doline, 12.40 Cerkvna zborna Novega sv. Antona in iz Šklednja, 14.10 Juš Kozak: »Beli macesen«, 14.30 Otroški kotichek: »Najdihojdica«, 15.00 Iz studia neposredno, 17.00 Kulturna kronika, 17.10 Vasilij Mirk - ob dvajsetletnici smrti, 18.00 C. Golar: »Vdova Rošlinka«.

IZŠEL JE

»PASTIRČEK«
ST. 2

Za misijon p. Kosa: Tončka Sosič, Opčine 20.000; N. N., Opčine 20.000; Frida Zenzal, Sv. Ivan - Trst 10.000 lir.

Za misijone: razni pri Sv. Ivanu v Trstu 560.000; Stanko Živic 125.000; N. N., Trst 7.000; rojanski šolarji 91.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: mstr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Zveza slovenske katoliške prosvete - Gorica obvešča, da bo letošnja revija pevskih zborov

CECILIJANKA

v soboto 20. nov. ob 20,30 in v nedeljo 21. nov. ob 16. uri obakrat v Katoliškem domu, Drevored XX. septembra 85

Prizor iz igre »Srečanje v planinah«, ki so jo uprizorili tržaški slovenski skavti v Kulturnem domu v Trstu letos 31. oktobra (foto M. Magajna)

Ali ste kdaj pomislili, kaj vam lahko nudi vaša banka?

Ugodno menjavo in dobro investicijo

S telefonskim pozivom se lahko takoj seznanite s tečajji raznih valut. Obenem vam nudimo tudi vse informacije o valutarnih predpisih. Posredujemo vam tudi vse informacije o vrednostnih papirjih (BOT, BTP, CCT, ECU itd.) in njihovo realno vrednost. Te lahko hranite v varnostnih skrinjicah, s katerimi razpolagamo. Skrbimo tudi za zvočenje kuponov.

Banca Agricola Gorizia
Kmečka banka Gorica

Gorica, Korzo Verdi št. 51 - tel. 84206/07

vam ne nudi samo denarja